

GLAS NARODA

BOYDENE PUBLISHING COMPANY

(Slovenian Daily)

Printed and published by the

(a corporation)

FRANK SAKNER, President

LOUIS REINHOLD, Treasurer

Place of Business of the corporation and offices of above officers

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Subscription rates

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

For one year in advance

Dopisi

Forest City, Pa. Grozno in žalostno...

13. oktobra je umrla Mrs. Jehana Svete...

16. okt. je umrl John Skube...

17. okt. je umrl Jakob Zgonc...

18. okt. je umrla Mrs. Šepce...

20. okt. je umrl v začasni bolnišnici...

21. okt. je umrla Mary Cerar...

Za nas forestcityske Slovence...

rojeneja v Gojscah na Primorskem...

Nadalje naznamim tudi, da v Elmhurstu...

Prudrav vsem rojakom in rojakinjam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Po Montani smo imeli slabo leto...

Najhuje pa je, ker ne moremo dobiti sladkorja...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Math. Motek.

New York, N. Y. Slovensko Samostojno...

Prisla je k nam neizročna bolezen in smrt...

Washington, D. C., 22. okt. — Zani doma...

Anglija je že dolgo pripravljena na veliko...

Naseljevanje v tej državi znaša letno...

Prevoz vojaštva iz Evrope pa bo dolgo...

Najbolj informirani krogi priznavajo...

Nastane pa vprašanje, kako stališče...

Sokol, Cleveland, Ohio. — Zdej ni čas...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

POZOR, VOLILCI v Ely, Winton, Tower, Mesabo, Aurora, Bivabik, Gilbert, Eveleth, Virginia in Cook, Minnesota.

Dne 5. novembra volimo naše zastopnike...

Eden izmed teh kandidatov je Mr. PETER SCHAEFER...

Prudrav vsem rojakom in rojakinjam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam...

ch dr. Šušteršič s svojimi pristasi...

Na nasprotni strani so v pretežni večini...

Dejstvo, da so naši cerkveni dostojanstveniki...

Prvi glas, prva izjava za deklaracijo...

Ako si predočimo na eni strani vojne...

Zbrati je treba vse sile v eno koncentracijo...

Prosim uredništvo, da bi priobčili par...

Washington, D. C., 22. okt. — Zani doma...

Anglija je že dolgo pripravljena na veliko...

Naseljevanje v tej državi znaša letno...

Prevoz vojaštva iz Evrope pa bo dolgo...

Najbolj informirani krogi priznavajo...

Nastane pa vprašanje, kako stališče...

Sokol, Cleveland, Ohio. — Zdej ni čas...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Evropske vlade so že storile po trebnih...

Revmatizem Domače zdravilo. Daje ga oni, ki ga ima.

Spomlad leta 1893 me je napadla hruškarni in letni revmatizem...

Moja želja je, da bi vsak, ki trpi od te ali ene revmatične bolezn...

Mark H. Jackson, No. 156 E. Gurner Bldg., Syracuse, N. Y.

Mr. Jackson je odgovoren. — Zgoraj je ugotovilo že resnico.

da, kakor poročajo vesti iz Sv. da se je zavzela zanj pri Vati...

Proti Letici, Šušteršiču in hrkovim pritašem, ki vedno ru...

To je torej važen in tolažil pojav, ki nam jasno kaže, da...

Previdne gospodinjje Imajo doma vedno eno stekleno...

PAIN-EXPELLER Zanesljivo sredstvo za vnetja pri revmatični...

Možje, postanite zdravi in močni. Če vaše zdravje ni tako kot bi moralo...

PROSTO PREISKANJE PROSTO NASVET. PROSTO PREISKAVO Z X-ZARKI.

ALLEGHENY MEDICAL SPECIALISTS 114 Smithfield St., 2. nadstropje

Zdravim samo moške. Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik...

Slovenski zdravnik. Vso izločevanje iz kanala za izpuščanje vode...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburgu...

Krekovo slavje v St. Janžu

JUGOSLOVANI, ČEHI IN POLJAKI SKLENILI TESNO ZVEZO.

(Jug. Čas. Urad, Washington, D. C.)

Mariborski Slovenski Gospodar prinaša v številki od 22. avgusta opis slavnosti odkritja spominske plošče slovenskemu in jugoslovanskemu prvoborniku dr. Janezu Ev. Kreku na župnišču v St. Janžu na Dolenjskem, kjer je umrl. Slovenski narod ni mogel lepše proslaviti spomin obletnice njegove smrti (8. oktobra 1917), kakor z ustanovitvijo Slovenskega Narodnega Sveta, ki je združil vse slovenske stranke za edločen boj v dosegu svobode in zjedinenje jugoslovanskega naroda. S tem je izvršil del Krekove oporoke in s tem dokazal, da se zaveda narodnih dolžnosti, katere je budil v njem pokojni dr. Krek. In po ljubljanskih konferencah je bila v St. Janžu odkrita ob prisotnosti tisočglave množice skromna spominska plošča, ki bo še poznim rodovom budila spomin na moža, ki je posvetil svoje življenje svobodi svojega naroda in katerega je dohitela smrt v sredi najgorečnejšega in najmarljivejšega delovanja.

Opis te slavnosti v Slov. Gospodarju se glasi:

Slovenski narod je svojega očeta, buditelja in voditelja dr. Janeza Ev. Kreka pritekel nedeljo dne 18. avgusta proslavil, kakor je ta mož zaslužil. V St. Janžu na Dolenjskem se je ta dan odkrila dr. Kreku spominska plošča na župnišču, kjer je umrl. Slavnost odkritja se je izvršila tako svečano in veličastno, kakor še menda nobena slavnost na slovenskih tleh, vsaj v zadnjih letih ne. Spomina dr. Kreka nismo počastili samo Slovenci, Hrvati in Srbi temveč prišli so tudi naši severni bratje Čehi in Poljaki, da proslavijo moža, ki je vse svoje sile posvetil velikemu delu, da bi zedinil v bratški slogi vse avstrijske Slovence.

Sijajna vožnja po Dolenjskem.

V nedeljo zjutraj smo se odpeljali ob 8. uri iz Ljubljane. V prvih vozovih so se vozili naši poslanci, Čehi, Poljaki, Hrvati in Srbi. Vsi kraji ob progi, kjer smo se vozili, da skoro vsaka hiša je bila okinčana z zastavami. Slavoloki in mlaji so nas pozdravljali, ko smo se vozili po slikoviti Dolenjski, ki je v marsičem podobna našim Slovenskim goram. Pozdravljanja, vesellega vzklanja, prepevanja, navdušenih pozdravnih govorov ni bilo ne konca ne kraja. Ljudstvo je posebno navdušeno pozdravljalo zastopnike bratskih nam narodov, Čeha in Poljake. Vlak je povsod, kjer je obstal, bil kar v morju cvetja in slovenskih trobojnic. Skoro iz vsakega okna na vlaku so piapolale belo-modro-rdeče zastave. Ljudstvo je čalo v polni meri duška svojim čustvom. Dekleta in fantje so nas prišli pozdravljati v pestrih narodnih nošah. Skoro na vsaki postaji so poslanci, Jugoslovani, kakor Čehi in Poljaki izstopili iz železniških vozov, da pozdravijo vrlo navdušeno ljudstvo. Tu se je pokazala prava slovenska vzajemnost. Govorili, odzdravljali, stiskali so si roke vsi; delenjski kmet in minister Glombinski, grof Skarbek in priprosta dolenska ženica, mačelnik Stanek in slovensko kmetško dekle, vse, prav vse, je plaval v navdušenem, nepopisnem veselju. Smelo rečem, da kaj tako lepega, prislehnega, prijetnega in obenem veličastnega, kakor so bili sprejemi na dolenjskih postajah, še nisem videl v svojem življenju. Dolenjci so pokazali tudi svoje slovensko gostoljubje. Med vožnjo so pogostili poslance in časnikarje ter druge goste z izbornimi dolenjskimi krepi. Na postaji Karmel, kjer smo izstopili, je na nežno dekletce prineslo slovenskim gostom naproti kruha in soli in jim tako po staroslovenski navadi zaklicalo: "Dobro došli!" Pero urednikovo je preslabo, da bi le približno opisalo veličastno in sijajno vožnjo po Dolenjskem. Bratje Čehi, Poljaki, Hrvati in Srbi so bili naravnost presenečeni vsled ljubkosti, prišrčnosti in neprisliljene gostoljubnosti, s katero jih je sprejelo naše slovensko ljudstvo.

Slovesen vohod v St. Janž.

Vlak bi moral dospeti že ob 11. uri na končno postajo, a tje smo prišli z veliko zamudo več kot 2 ur. Čakalo nas je veliko število ljudstva z zastavami in okinčanih vozov (nad 80) ter na tisoče in tisoče ljudstva. Pocaši se je pomikal ogromen sprevod proti St. Janžu: naprej godba, potem Orli, gasilci, društva in potem vozovi. Ljudje so hoteli v velikih tramzih peš in na vozovih proti St. Janžu. Vas je bila vsa odeta v zastave, evetje in zelenje. Na mogočnih mlajih, drevesih in številnih slavo'okih je piapolalo brez števila zastav. Pri glavnem slavoloku sta pozdravila dolele goste, posebno brate s severa, domači župan in zastopnica ženstva. Odgovarjali so Čeh Stanek, Poljak-minister Glombinski in dr. Korošec. Po pozdravu je bila ob pol 3. tiha masa, za pokojnega dr. Kreka, katere so se udeležili vsi poslanci in drugi gostje. Zbranega ljudstva se je cenilo na 15.000.

Župnik Bajec slavi dr. Kreka. — Odkritje spominske plošče.

Po maši je domači župnik in zvesti prijatelj rajnega dr. Kreka, Ludovik Bajec, stopil na oder med cerkvi in župniščem in je v navdušenem govoru slavil spomin dr. Kreka ter v vznesenih besedah pozdravil dolele goste, posebno mile nam brate Čeha in Poljake. Govornik je s povzdignjenim in tresočim glasom končal:

"... Danes je izpolnjena Tvoja želja, ti naš Mojzes, ti naš do bri oče dr. Krek, želja, katero si izrazil malo pred smrtjo: "Misel naeš deklaracije — tako si govoril — mora tako pronikniti med naše ljudstvo, da se bo z njim zrasla, kakor pravi pri nas človek, če ga vprašaš, kako mu je ime: Jaz sem Janez, jaz sem Miha — jaz sem Miska ali Nežka, tako mora biti spojena jugoslovanska deklaracija s vsakim naših ljudi, da bo vsak s ponosom rekel: Jaz sem Jugoslovan!"

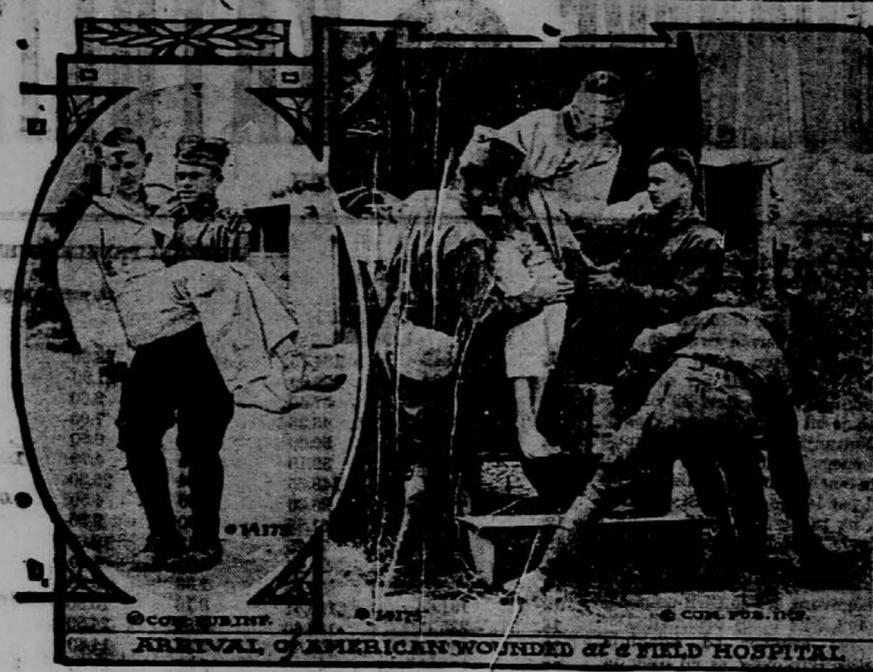
"Danes pa ni uresničena samo ta želja — zavesa odstrani se — danes zrejo na tvoje spominsko ploščo in gledajo tvojo podobo ne samo Jugoslovani, ampak ob njihovi strani stoje zastopniki mogočnih bratskih narodov: Čehov in Poljakov. In Ti naš do bri oče, ki gle daš na nas iz nebeskih višav, ti izprosi pri Vsemogočem, da ostane vez med Jugoslovani, Čehi in Poljaki nerazrušena. Ti naš Mojzes izprosi, da pride skoraj oni dan, veliki dan, ko bomo videli zastopnike teh treh slovanskih narodov združene v eno samo emoto, združene v eno samo celoto, tam v oni hiši, kjer nam je nemila usoda slovanske nesloge pisala zgodovino slovanske suknosti. Da, oni veliki dan bi radi čakali.

"Izprosi, dragi Janez, da jih nebeska rosa napoji z ono srčnostjo, žilavostjo, z onim pogumom, ki bo potreben, da dokažemo Avstriji in celemu svetu, da slovanski narodi še žive, pa ne samo žive, ampak da hočejo živeti svobodno — in brez verig.

Mi pa, naš Evangelist, mi tvoji jugoslovanski otroci, ti pa danes slovesno obljubljam, ne, prisegamo ti, da hočemo izpolnjevati do zadnjega diha tvojo oporočo. Vsi, vsi...
Prokletstvo nad vse, ki odpadejo..."

Govoru župnika Bajca je sledilo nepopisno navdušenje. Godba je zaigrala "Lepo našo domovino", katero je tisočera množica navdušeno prepevala. Ko se je navdušenje nekoliko poglobilo, je domači župan naznanil, da je šentjanžka občina vzela spominsko ploščo v svoje varstvo. Pozdravne govore, v katerih so se spominjali dr. Kreka, so nato imeli: Minister Poljak Glombinski, Čeha Stanek in Sedlak ter dr. Korošec.

Spominska plošča, vridana nad šentjanžkim župnišču naš pobor...

Ameriški ranjenci, ki prihajajo v poljsko bolnico. Dasiravno ranjeni, upajo na hitro okrevanje ter povratek v zakope.

Kjer je umrl dr. Krek, kaže pokojnega dr. Kreka v profilni sliki, iz delani od kiparja Dolinarja, s priprostim napisom:

V TEJ HIŠI JE UMRL 8. OKTOBRA 1917
DR. JANEZ EV. KREK.

Po odkritju je župnik Bajec prijazno pogostil zunanje goste; na obširnem veseljenem prostoru pa se je razvilo veliko narodno veselje.

HRVATJE O ŠTJANŽKEM SLAVJU.

Povodom odkritja spominske plošče v St. Janžu je pisala Hrvatska Država 20. avgusta:

"Dne 17. avgusta so česki in poljski zastopniki obiskali dr. Krekov grob, na katerega so poslanci Glombinski in grof Skarbek Vanek in Oklestek položili v imenu češkega in poljskega naroda vence. Istotako so okrasili tudi Prešernov grob.

Ljubljanska zborovanja so bila zaključena z veliko slavnostjo v St. Janžu. Včerajšnje slavje je bilo resnična ponovitev in nje rezultati so nas naravnost presenetili, kakor tudi naše brate Čeha in Poljake. "Slovenci so danes popolnoma pripravljani, kakor Čehi" je rekel češki poslanec Kalina. Samo en znak, samo ena beseda od naših voditeljev je potrebna, in vsi se bodo odzvali pozivu na marljivo delo za uresničenje sprejetih idealov. (Nekoliko vrst zaplenjenih.)

Celo pot skozi mesto je bila okrašena z zastavami in slovoki. Iz Zagreba so dospeli gostje že zgodaj, istotako tudi kakih petdeset dijakov in dijakinj iz Zapršiča in nekoliko članov lokalne organizacije Starčevićeve stranke.

Veselje in navdušenje je naraslo proti poldnevni, ko so dospeli zastopniki naših čeških in poljskih bratov iz Ljubljane, spremljani od onih naših zastopnikov, ki so prisostvovali političnim razpravam v Ljubljani.

Slovenski pisatelj Fran Finžgar, župnik v Ljubljani, je med službo božjo razložil prisotni množici zelo govorno lastnosti pokojnega dr. Kreka ter važnost današnje slavnosti, dokazujejoč narodu, da je naša krščanska dolžnost, da ljubimo svojo domovino in delujemo za blagostanje in svobodo celega naroda Slovencev, Hrvatov in Erbov.

Dijaki zagrebške univerze in Hrvati, ki so bili navzoči, ter s številnimi Slovenci so šli, z zastavami na čelu, prihajajočim gostom na proti. Navdušenje je preseglo vse meje, ko so dospeli vozovi z dr. Korošcem, dr. Stanekom, dr. Glombinskim in grofom Skarbekom.

Goste je pozdravi mačelnik občinskega sveta pod glavnim slavolokom, medtem ko so mlade deklice sipale njim na pot cvetlice. Vsakdo je bil vzhicen do ginenosti. V triumfa so bili peljani gostje proti župnišču, kjer je etno zagrnjalo zakrivalo spominsko ploščo, katero je izdelal kipar Dolinar. Nad ploščo so v granitni kamen izdobljene dr. Krekove besede: "Vi, ki ste vsi sinovi dolgo trpečega naroda, spominjajte se..."

Nato je pričela govornost. Prvi je govoril domači župnik Bajec, katerega govor je ganil nas vse, kajti izrazil je ono, kar je čutil vsakdo izmed nas v svojem srcu. Pozdravil je novo slovansko zvezo med Čehi, Poljaki in Jugoslovani in predlagal slovesno prisego, da bomo vsi vstrajali v borbi do končnega zjedinenja in osvobojenja.

Dr. Glombinski, Stanek, Sedlak in Korošec so govorili med navdušenimi kliči prisotnih; dr. Korošec se je omejil samo na par besed. Nato je bila odkrita spominska plošča med navdušenimi kliči: "Slava dr. Kreku!"

Slike iz zadnje ruske-poljske revolucije

(Nadaljevanje.)

Pri teh besedah sem segel v žep takoj, da mi ne bo mogoče oditi ter mu podal svoj potni list. Ko kom današnjega dneva, ker mi je misar ga je vzel, ga podpisal ter bilo treba urediti še mnogo reči, vrnil, rekoč:

"Sedaj morate pa še na magičnem trgu, da vam noč. Ko sem prišel domov, so mi še tam podpišejo. Toda storiti morate povedati, da je prišel policaj rate to hitro, ker drugače bi utegnil imeti neprijetnosti."

"Ali bi ne mogel poslati s potnim listom koga drugega na magični strati?"

"Ne, iti morate sami. Vi ste že tako dva dni preveč tukaj. Ako bi prišel za vas kdo drugi, bi morda ne podpisali. Razložiti jim morate sami."

Moral sem iti torej še na magični strati, kjer je bilo treba čakati nekaj ur, predno sem dobil podpis. Inozemstvo že v žepu, so sprevideli. Rekli so mi, da je treba plačati 5 li, da je sedaj zaman vse prigroblje, drugače pa nisem imel varjanja. Kjo se je sanj se za to, nobene težave, s tem so bile moje kake bi se mogel še par dni zadrževati s potnim listom, razne in fani, v Varšavi.

Prisel sem se nemudoma odpraviti na odhod. Pripravljen sem se bil, da nekaj ruskega pensionista naj ostanem pri nji. Ucenec so deloma že odšli deloma pa odhajajo na počitnice. Prostrata je imela orej dovolj. Hiša je imela pripravno lego in vratar je bil izkušen ter zanesljiv človek. Ostal sem torej pri nji še tri dni. Zastore od oken sobe, kjer sem prebival, sem spustil čez dan doli, kakor da bi ne bilo že nikogar v stanovanju, kadar sem pa kam šel, sem vzel iz-voščeka.

Ko sem uredil vse svoje reči ter se poslovil od vseh prijateljev in znancev, sem sklenil odpotovati po varsavsko-dumajski železnici. Moj vlak je šel ob dvanajstih ponoči. Ves večer sem bil pri grofici Radziejevski in slovo je bilo jako prisrčno. Prišli so naši dečki in še nekateri ljudje, ko so zvedeli, da odhajam. Kakor senca so prišli pomoči po kuhinjskih stopnicah in se poslavljali od mene s solzami v oči. Tudi jaz sem se privezal nekoliko na mlade ljudi, ki so bili poprej kandidati za bandite, a so sedaj v kratkem času postali take dobri in pridni. Bog vedi, kako bo z našo organizacijo, mislim sem si. Morla bo polagoma vse delo spet zaspalo, ali pa bo vse razdrila policija. Del teh ljudi pojde na pota revolucionirnih organizacij in bo pomnožil čete bojevcev, drugi del bo propadel popolnoma in se vdai same obupnemu boju za življenje, ali pa se vrget celo v naročje vedno bolj se širčega banditizma. Na ognjenih tleh te dežele se bo pa nadaljeval pod zemljo krvavi ter neizprosni boj dveh moči: revolucije in policije.

Tudi grofica je tarnala: "Kaj bo zdaj z našim delom! Priti morate nazaj, se bo že našel čas in prilika. Obljubite nam, da pridete!"

Obljubiti sicer nisem mogel, da pridem zagotovo, vendar sem rekel, da ni izključeno, da se prihodnje leto spet vidimo.

Gostje so odšli in ostali smo enoli, jaz, grofica ter njena mati in njena sestrična Potočka. Pili smo čaj in jedli slaščice ter pričakovali odhoda. Moje srce je bilo napolnjeno z raznimi čustvi. Privadil sem se že tega kraja in njezovi prebivalci so se mi priljubili. Tukaj je široko polje in obširno delovanje, na ognjenih tleh revolucije sem se čutil že nekako domačega in ljubil sem ta kraj, ker sem prestal zanj že nekaj truda in skrbi.

Minute so tekle in treba je bilo oditi. Grofica mi je dala na pot še raznih potrebščin, na katere moški ne misli, za kar pa vendar rada skrbi ženska, pa naj bo imenitnega ali priprostega rodu. Preskrbeli so me tudi dobro z denarjem, dali še navodilo, kaj bi mi bilo storiti v slučaju, da se mi med potjo prigodi kakšna nesreča, potem pa je bilo treba oditi. Voz je že čakal pred hišo, lakaj, ki me je imel spremiti na kolodvor in se potem še peljati nekaj časa z menoj, je že znosil vse moje reči na voz. Se enkrat "z Bogom", še enkrat sežem v roke in potem odideva z lakajem po stopnicah.

Bog ve, če se še kdaj vidimo! Ko sem sedel na voz ter se ozrl zadnje nazaj proti veliki temni hiši, se mi je zdelo, da stoji neke temne postave na balkonu in gledajo za menoj. Obrnil sem se nazaj in pozdravil zadnje s klobukom. Postavi sta se prklonili. Menda sta bili grofica in njena se-

strična.

Na kolodvoru je bilo veliko ljudi in grozna gneča. Sreča, da sem imel s seboj lakaja, ki je bil pošten in zanesljiv človek, izveden in po postavi pravi hrust. Kupil mi je vozni listek, spravil reči v vlak in sploh vse poskrbel zame.

Vstopil sem nemoteno na vlak pod Tatro v neko zdravilišče, ter se odpeljal proč, proč iz tega mesta, kjer sem našel toliko dobrih in toplih sre in kjer nastopata tako ostro drug proti drugemu dobro in zlo.

Druga dne zjutraj sem se pripeljal do avstrijsko-ruske meje. Tu mi je pričelo zopet nekoliko utripati srce. Kdo ve, ako me rebiti ne bodo pustili čez mejo, tujce.

Morda pri mojem potnem listu kakšna formalnost ni popolnoma v redu. Kdo bi pa sicer tudi znal te neizpoljene formalitete. I vsi ruske formalnosti, saj že to ni pravilno, da sem odpotoval nekaj dni pozneje, kot sem bil v Varšavi pri policiji odjavljen. Jeko lahko, da me na meji zadržijo in se bom moral tolmačiti, kaj sem delal in kje sem bil v teh dneh in zakaj nisem bil prijavljen na policiji. Saj ne sme nikdo niti 24 ur prebivati v ruski državi, ne da bi bil javljen pri policiji. S potnimi listi je pa sploh na Ruskem toliko ceremonij, da se čisto lahko prezre kakšna formaliteta in iz tega nastane lahko veliko neprijetnosti. Saj sem sam enkrat pred svojimi očmi doživel tak slučaj.

V Krakovu sem spoznal nekoe dve ženi, mater in hčer. Bili sta jako elegantni in ljubeznivi osebi. Hči je bila še mlada, približno 18-letna deklica in boleha. Doma sta bili iz Varšave, a sta za časa revolucije pribežali v Krakov in ves čas prebivali tam.

Nekoe sem imel jaz odpotovati v Varšavo, odkoder sem se nameraval spet vrniti v Krakov čez par tednov. Pred odhodom mi je rekla dožena gospa, da se v Varšavi morda spet vidimo, kajti morebiti odpotujeta tudi oni čez nekaj dni v Varšavo.

V Varšavi sem bil res naukrat od nju telefonično obveščen, da sta prišli in sta me povabila k sebi. Povedali sta mi, da sta odpotovali v Varšavo po opravkih. Umrl je nek bližnji sorodnik ter jima zapustil nekaj premoženja in treba je bilo priti k obravnavi. Ker je bilo treba naglo odpotovati iz njih dogodkov vedno bolj in bo Krakova ter ni bilo časa urejevati

ruski potni list, izposodili so avstrijske potne liste od nekoga, saj dela tako tudi drugi oseb.

V Varšavi se je pa stval vlekla in nagri je morala dati sa tam ostati. Hči je bila bolna in sploh vse odpeljati v Zake. V Varšave do avstrijske meje n postna zveza ter med potjo n mere v vlaku ničesar, prig Toda pozabili sta, da je treb policiji raznaniti, ako hoče odpotovati čez mejo nazaj. Tu mi je pričelo zopet nekoliko utripati srce. Kdo ve, ako me rebiti ne bodo pustili čez mejo, tujce.

Ko je deklica prišla do meje, jo ustavili in niso pustili čez mejo. Ker je imela izposojen avstrijski potni list in je bila ruska ložnica, je mislila, da so že p na sled njeni goljufiji ter si svoji domišljiji nashkala grozne posledice, ki jo čakajo. Toda k sreči niso imeli nobenih slutajev o napačnem potnem listu, ampak zadržali so jo na meji s radi dotične neizpoljene formalitete.

Prosila je in jih rotala, na vsaj povedo, kaj ji je storiti. Šava je oddajala od meje ka devet ur z brzovlakom, torej bližno tako daleč, kot je iz Ljubljane do Dunaja. A tu sedi na ji sama, na drugi strani želeškega tira jo že pričakujejo z oči, a ona ne more k njim in p tega je se v veliki nevarnosti r izposojenega potnega lista.

Slednje je ji nek grančičar s toval, naj se pelje v neko majhno mesto, ki je samo nekaj ur železnice oddaljeno in kjer preva ruski okrajni glavar. Tam prenoči eno noč v kakem hotelu, prijavlji na policiji drugo jutro zopet odjavi ter da podpis da potuje čez mejo.

(Pride ša.)

Viljem moli.

London, Anglija, 22. oktob.

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

Kakor pravijo privatna poročila prihajajo iz Nemčije, trpi neka cesarica na resni živčni lezni, cesar pa postaja vsled z bo Krokova ter ni bilo časa urejevati

JAVNA ZAHVALA.

Cenjeni G. J. Wahčić, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dolžnost je moja, da se vam javno zahvalim za Vašo čudodelno "Alpentinkuro". Imela sem kratke lase in so mi tudi izpadali. Poskusila sem več drugih stvari, pa vse brez uspeha; nisem mogla ustaviti izpadanja las, dokler nisem poskusila Vašo čudodelno zdravilo. Takoj ko sem počela rabiti "Alpentinkuro", so mi prenehali lasi izpadati, in hitrim uspehom so mi začeli rasti gosti in krásni lasje, tako, da imam danes en jard in 16 palcev dolge lase. Pošljem vam dve sliki, kateri blagovolite vsakemu pokazati in če hočete tudi v novine dati, da se lahko vsakdo prepriča, da je Vaša "ALPENTINKURA" v resnici najuspešnejša na svetu, za katero se vam še enkrat srčno zahvalim in ostanem vedno hvaležna z vsem spoštovanjem

Mrs. MARY STECLER,
7920 Orumb Ave., Cleveland, O.

ZAKAJ?

Hrvatski spisal Ksaver Š. Gjalak. Poslovenil F. Maričin.

V glasu doktorjevem ni bilo toliko skrbi, toliko nečesa nenavadenega, da je bila popolnoma zmedena. Čez nekaj časa jej je bilo, kakor da bi bila kaj pogodila. Nekaj je reklo v notranjosti, da ta vsklik ni bil samo zdravnikova skrb, niti samo izraz previdnosti.

Ona je morala iti iz sobe, dasi ni vedela, zakaj tako dela. In ni si upala biti pri doktorjevem odhodu.

Sedaj pa je zdravnik vredil svoje posete tako, da je bil vedno ali vsaj navadno prisoten pri kakem obroku obeda.

— Vi ne delate več tako, kaj ne da ne? — jej reče nekoč pri odhodu, ko ga je mesto sestre spremijala. Glas se mu je stresel pri tem.

— Ne, ali da vam prav povem, včasih da, siromak Lazar je, ako jaz ž njim jem. Večkrat ga sam tako pripravim, da vzame kaj.

— Ali vi ne smete! To je gotovo pogrebnik. Kaj mislite vi? — Ob ljube mi, da ne bode nikdar več. — in on jej ponudi roko.

— Ali vam je toliko na tem ležee? — odgovori Saša koketno.

— Kako ne, za Boga: saj lahko od njega dobite bolezen!

— Ho, pa? ... Pač mlada umijem!

— Ha, ha! To vi samo tako govorite! Jaz vas samo prosim, in delajte več tako. Prosim vas.

Saša mu ponudi roko, — in on postane v širokem lieu s trdimi črtami nekako ves mehak, ter se bsoz pripogne in jej v naglici poljubi roko. A potem steče doli k svoji kočiji.

Saši ni ta dan niti oni razgovor niti oni nenavadni izraz v doktorjevem lieu več izginil iz spomina. Na roki se jej ž še zvečer zdelo, da čuti poljub. Pri bolniku je bila raztresena in se nikakor ni mogla spustiti v svoje navadno drago kramljanje, s katerim je drugače Lazarja tako zabavala in čarala. Nazadnje je sedla h glasovirju in začela izvajati neko Šumanovo pesem. Divno je igrala.

Lazar je zapal v silni užujanem, in tako ni zapazil njenega raztresenega v daljavo se ozirajočega lica.

Od tega dogodka je spremeljala skoro vsaki dan doktorja pri odhodu, in vsaki dan se je razplel kakov tak razgovor med njima. Sama je opazila neko spremembo v svojem obnašanju in postopanju z bolnikom. Očitajasi je to. Mučila jo je skoro vest. In kakor je bila mlada, obtoževala se je, da je prelomila prisego. Akoravno ni prej nikdar mislila na ljubezen do Lazarja, jej je sedaj prišla sumnja, če ni bila ona tako dobra in požrtvovalna napram njemu iz ljubezni?

Da, da, — s tako ljubeznijo bi dokazala, da se ne zaljubljuje v zunanost in v ugodnosti dobre "partije", kakor to navadno dekleta delajo, ona bi s svojo ljubeznijo pokazala, da gotovo idealno čuti. Pa kar si je domišljala in kakor se je prepričevala, doktorjeva postava jej je vedno bila pred očmi in jej prepovedovala ravnanje z bolnikom tako, kakor je hotela.

Od sedaj se je pazno čuvala ž njim v isto žlico jesti. A ni delala tako iz bojazni in skrbi, bilo jej je samo drago, da dela po volji — doktorjevi!

Bolnik tega ni opazil.

On se je ves vglobil v silne megočne občutke ljubezni. Vse sanje izza prvih dnij mladosti so zopet oživele in vsa dolgoletna strast se je sedaj še-le prav razvila in razširila, ko je čutil za bitje, katero mu je dobro in katero ga osrečuje s svojo bližino in s svojim sočutjem.

Zato je bil pripravljen, v kolikor je opazil pri Saši spremembo, da jo tolači sebi v prid. — Sedaj je postala želja po življenju močnejša kakor kdaj, in ta želja mu je povračala že skoro izgubljeno energijo. Samo ni se upal izjaviti. Njegova plaha duša se je odvracala od tega, v najglobljejši globočini pa je vendar včasih zavrtel in grizel — črv sumaje.

— Kako bode mene, — to ni mogoče, — pa čemu?

In v tem času bi poginil srečne boli, pa takoj se je utolažil da je idealni duši — zaladi dekliski

duši — tudi taka ljubezen mogoča.

— Pa če me vzame in potem, da mi ova tega naglo sledi? — mu je šepetaj egoizem prave silne moške ljubezni.

Tudi on ga je začela mučiti ljubeznost. Pomislil, da b Saša v povoljnem s'čaju vendar se potem mogla vzeti koga drugega — mu je bil strašen.

In — že je bil ljubosumen sedaj na vsako evetko, katero je mihovala, je bil ljubosumen na njeno sestro, je bil ljubosumen na vsak trenotek, katerega je deklet prebilo dalje od njega. In čudno, na doktorja ni bil ljubosumen. Pač, — štel je trenotke, ki jih je Saša prebila z doktorjem, pa zopet mu — ni prišla nikdar misel, da bi mu ravno doktor mogel vzeti Sašo. Tako nesposobnega za ljubezen je je smatral.

Ko, pa je nekega dne mesto Maslinovića prišel stari kopalniški zdravnik, mu je bilo vendar ljubo. Saša pa je prebledela.

— A kje je naš doktor? — je vprašala nedolžno.

Starec je odgovoril, da je doktor Maslinović nekam odpotoval na štirinajst dnij, da ga bode do tlej on zastopal pri bolniku.

Lazar je bil s tem popolnoma zadovoljen. Saše pa se je polasti silen nemir. Včasih je zasijala v njeni duši neka svitloba in radost, včasih je postala silno tožna in jo je mučil strah.

Na zadnje — tretji ali četrti dan je silno hrepnela, da se doktor povrne. Povsod jej je bilo prazno, nekaj jej je manjkalo. Skoro je upala v obrazu in postala bolj blede. Neizvčeno počasi so se ji pomikali dnevi. Da si o lajša, je udarjala skoro celi dan po klavirju.

Lazar je bil zato ves srečen.

Deseti dan je prišel doktor. — Saša je bila ravno v vrtu, ko je opazila jednovprežni voziček. Ki je postal pred gradom in iz katerega se je vzdignilo visoko lepo telo doktorjevo. Veselo pohiti proti dvorišču in od daleč zakliče doktorju:

— Dobro jutro!

In njegovo široko lice je sijalo zadovoljnosti. Obrne se k njej in vrže uzde od sebe ter priskoči naravnost k dekletu.

— Torej ste vendar prišli! Ali prosim vas, kje ste bili? In ta človek gre in ne pove ničesar, — reče Saša, dokler jej je on hotel poljubiti roko.

— Bil sem doma, pri materi. Imel sem opravke. — a naenkrat postane drugačen, popolnoma sigurni doktor zmeden. — Prav, da sem vas uprav prvo našel. — povzame dalje, še vedno razburjeno.

— Veste li, po kaj sem šel domov? Pojdva na vrt!

— Odkod naj vem? — mu odgovori ona, gredoč za njim k vrtinim vraticam.

— Rad bi se ženil, pa sem šel k materi domov, da se dogovorim in da se nabavim vse potrebe priprave.

— Vi se ženite? — vzkligne začudeno in v tem trenotku takoj prestrašeno Saša.

— No da, nameravam. Ah, kaj hočem tu razkladati, jaz vam ne znam govoriti in odkrivati ljubezni. Nisem imel časa tega se naučiti. No, Saša, — jaz bi želel, da bi bili vi moja žena...

— Jaz? — vzkligne še bolj začudeno deklet in postane ravno pred grmom španskega bezga. — Jaz torej? Res? — in zmeden, veseli in sramežljivi nasmehek je zasijal po celem divnem licu, katero je do čela zarudelo.

— Ali kako to? — nadaljuje še vedno zmedena.

— Želim tako: torej, ako hočete, da vam povem: jaz vas ljubim! Ali hočete tudi vi?

— Jaz? — in sramežljivo zakrije glavo v obe roki. In jok in smeh v istem času se jej izvije iz prs. — Prašajte sestro! — izjezila potem nekako.

— Jaz ne jemljem sestre, temveč vas!

— Ah, kar se mene tiče! — in blažena zakrije lice na njegovo široke prsi.

On se samo nežno dotakne s prstnimi njenih las, in potem jo prime za roko in tako gresta — kakat sestro.

Gospa Radička od sreče in zadovoljstva ni vedela, kam bi se

Severova zdravila zdravijo zdravi v družini

Hrftobol.

Ako imate bolečine v hrbtu, ali križu čutite, da vas vse boli. Bolečine postajajo nepretrgane; ledice (obisti) vas boljše in vada od vas gre gosta ter čutite pri tem bolečina. V tem slučaju radeje kako dobro zdravilo, pa ga morate na morate dobiti? Ne iščite drugih pripomočkov, ampak poskusite samo enkrat

Severa's Kidney & Liver Remedy

(Severova Zdravila za obisti in jetra). To je izborno zdravilo za mehur, kadar imate bolečine pri spuščanju vode, tako tudi pri otrocih, ki morajo postelje. To zdravilo odpravlja zlatenico in vso zopno sapo, zmanjšuje obilnost nog in lajša hrftobol. Poskusite ga. Prodaja se v lekarnah. Cena 75c in \$1.25.

W. F. SEVERA CO. CLEVELAND, OHIO

dela, ko jej je doktor vse izpovedal.

— Seveda, seveda! Mlada je še, ali tudi jaz sem se poročila mlada. Seveda, seveda, — je klicala vedno. In ne misleč na kaj več, odhiti naravnost k Lazarju.

— Torej v hiši imamo snubača. Celo zaroko! Pomisli, — doktor in Saša sta se sporazumela... Kako sem srečna! — in Bog ve, kako dolgo in kaj vse še bi bila dobra žena povedala, ako bi ne bila opuzila, kako Lazar v svojem paslanju pada vznak, kako zapira oči in kako rumeni in vratih doktor s Sašo. Nista še vbledi vedno bolj in bolj v rumenem in bledem licu.

— Moj Bog! — vzkligne prestrašeno gospa Radička.

V istem času se prikaže pri dela ničesar, ali Saša je z nekim instinktom uganila, nežno spustila doktorjevo roko in jo odložila od pasa.

— Kaj je? — vpraša doktor skrbno, videč bolnika v nezavesti.

Gospa Radička mu pove, kaj se je dogodilo.

— Oh, kaj ste mu šli pravit! On jo je ljubil, seveda, on jo je ljubil! — zakliče doktor in pohiti k bolniku.

Saša prebledi. Postalo jej je strašno težko.

Prvi korak k blaženstvu ljubezni bode zagrnjen z dolgo, dolgo — senco —

In ona radost, ona velika radost, da ljubi, katera jej je po malo poprej napolnjevala vso dušo, se je morala sedaj umakati silni tugi, sestavljeni iz sočutja, iz dvoma — iz strahu za življenje bolnikovo. Konaj za nekaj časa se je posrečilo doktorju, da jej je pri obedu izvalil brezskrbni veseli smeh in da jej je odvratni misli od bednega Lazarja.

Ko je doktor odšel, jej je postalo še težje. Štela se je krivo izdajstva, plakala je in se smatrala morilko ubogega Lazarja:

— Bila sem z njim dobra, zaljubljen sem v mene, vedno sem bivala pri njem, tajila sem pred njim svoje čute za doktorja, oh, jaz sem grešna, jaz sem kriva! — je govorila sama sebi in si ni upala k njemu v sobo.

Lazarju je medtem postajalo vedno huje. Zvečer je bil tako slab, da so ga morali prenesti v posteljo. Mrzlica ni več prestala. Doktor je prišel drugo jutro zgodaj in je konstatoval, da je nastopila nagla, sušica v največji meri!

— Torej, doktor, jaz čestitam, — je začel s slabim glasom in ponujal Maslinoviću desno. — Meni se zdi — midva sva zamujala nazore o ljubezni.

— Pustite, prijatelj, vse take razgovore in vse take misli. Vse to vas razburja, nepotrebno razburja.

— Ah, sedaj, kaj mi je sedaj še! — in bedni človek zaplaka bridko, da mu je solza za solzo potekla po obrazu nizdol in da je jecljal kakor slabo dete. — Zakaj so bile tudi one sence? — Na smrt bolan, brez rešitve iz te nesreče. — nevoljen radi boleznii, — in vse to nič ne de: ta bednista prirodna sila, ta ljubezen — še mi ne da miru — še se mi je naselila v dušo, — še — a telo je tako, da ljubiti ne more, niti ne same! — Zakaj? — Daje mi naenkrat to svojo ljubezen, njej edini koristno, in mi napolni pljuča s tuberkulii! Zakaj?

— Zakaj? Ej, moj gospod! Ni sploh vredno stavljati tega vprašanja, katero sedaj stavite prapravi ali na ono v življenju, kar je

za las slično stari osodi. Pa prosim vas, umirite se!

Ali bolnik se ni umiril.

Telo o mu uničili tuberkuli, a dušo bol in jad radi nesrečne ljubezni. In ljubeznost in tuga radi izgubljenih nad, in nevlisano hrepenje — vse to mu je razsajalo in rojilo v notranjosti in mu lomilo dušo...

Štirinajst dni pozneje je ležal na odru. Tudi sedaj mu še ni z lica izginila bol.

Dolgo je trajalo, da je mogel doktor s Sašo sprožiti besedo o svoji zaroki. Ako je le malo v pogovoru namignil, da je ona prisla z bolnim solznim pogledom, da prestane.

Nazadnje, pol leta pozneje, kakor da se je prilično umirila. — Njena sestra je bila radi tega vsa srečna.

Nekega zimskega dne je sedel, kakor navadno doktor pri njih, Saša ni imela več na sebi svojo črne obleke. Bila je jako dobre volje. Ljubezen do svojega zaročnika jo je delala presrečno. Tu večer ga je hotela iznenaditi in se je posebno koketno oblekla.

Opravila se je v isto obleko, katero je imela, ko se je dogodilo ono v vrtu.

Doktor ni takoj pogodil njene namere, zapazil je samo, da je Saša mnogo slabša, kakor je bila po leti. Obleka jej je bila v rokavih in na prsih mnogo širša. Videč jo veselo, kakor že dolgo, dolgo ni bila, se je spomnil, da bi bila prilika zopet kaj glede svoje zaroke spregovoriti in morda — dan svatbe določiti.

— Saša, bili si smel danes nekaj povedati? — in pripoginil se je z glavo k njej.

— Vi vprašate? Ah, kako ste pozabljeni! Ali ne poznate te obleke? Kako srečna sem bila v onem času!

— Torej, jaz želim, da mi poveste, kdaj se lahko nadejam, da mi bode dovoljeno misliti na poročni dan?

— Ali me še ljubite? — in ona zaplaka v roke in se privije k njemu.

Gospa Radička je odšla iz sobe. Doktor, vprašajoč samo: kdaj, kdaj? — privije deklet k sebi in jo poljubi.

Prvi njihov poljub!

Saša se je pri tem silno razburila. Sladko čustvo in vroča strast so jej plale v telesu. Ona se je tresla.

Naenkrat čuti neko neprevetliko bol v prsih. Morala se je izkašljati. Izkašljala je — kri...

Doktor vzame prestrašeno ženi robove in ga jej dene pred usta. Bilo mu je strašno. V jedni sekundi pridivilo mu je tisoč stranskih slutenj glavo.

— Ah, saj ni nič! — in ijuče se je nasmehnila in ovila bele roke okoli čvrstega mu vratu.

Nekoliko ur pozneje je sedel doktor v svoji sobi. Pred njim je bil drobnogled. Kraj drobnogleda je ležal okrvavljeni robove. Doktor je držal v roki četverooglasto steklo, polito z glicerinom, in skušal deti nanj kosček, iztrgan iz krvavih mest na robove.

No — roka se mu je tresla. Postem se svlada. Bil je sedaj samo učenjak, ki preiskuje. Ko je bil prepratan gotov, ga postavi pred drobnogled in gleda na lečo.

Dolgo je gledal — dva, trikrat je preprate ponovil.

— Da, da, to so bakterii! — reče sam sebi odločno in čvrsto, kakor da ni sam sebi izrekel najstrašnejše sodbe. In samo trenotek je še mogel ostati hladni učenjak. Potem premaga čustvo in preobrnivši z glavo pred njim stoječi drobnogled, zapade v za-

meklo težko ječanje.

Silno močan človek se je tresel od muke in joka kakor slabotno dete. Ko je odjenjal prvi naval boli, si je tudi on stavljal vprašanja po vzgledu Lazarja.

Celo njegov moderni neženjski racionalizem ga ni obranil tega.

— Diviti se jej moram tej — brezvestni prirodii, s kako genijalnostjo je uredila, da izvaja svojo željo in voljo stvarjanja... Samo dotakniti se sme, in njen mili bacek najde novo domovino. S tako bujnostjo ga je navdala: kaj jo briga, da si s tem drugo pojedinostv stvori mučije? Bacek ali človek — vse jej je jednako vredno. Prosta glivica — in bitje, katero živi in čuti. Genijalna in neumna si, priroda, v isti mah! Ker drugače — kako bi bila tako in — zakaj? —

Ah, strašno je trpel, a njegova znanost mu ni dajala tolažbe. Morabit bi bil z večjo sigurnostjo vzel v roke Predohlovo "Zgodovino tuberkulozii" in jo dal z večjo nado iz rok, ako bi se bil spomnil stare, stare knjižice, katero mu je majka ostavila, in na kateri je v sredini usnjatih platnic vtisnjen — zlati križ...

(Konec.)

Kontribucije v Belgiji.

London, Anglija, 21. oktobra. — Nekaj zneskov, katere so Nemci zahtevali od Belgije, navaja o ficijno belgijsko poročilo: — Krajne kontribucije in kazni, katere so Nemci naložili Belgiji leta 1914, znašajo 40 milijonov dolarjev.

Vojna kontribucija od novembra 1914 do oktobra 1916 znaša 192 milijonov.

Vojna kontribucija za sedem mesecev do maja 1917 znaša 140 milijonov.

Vojne kontribucije od junija do oktobra tekočega leta znašajo 75 milijonov.

Surovi material in stroji, katere so vzeli Nemci, so sami cenili na 400 milijonov dolarjev. — Norddeutsche Zeitung je cenila škodo do decembra 1914 na eno milijardo dolarjev. Škupna škoda tedaj znaša \$1,921,000,000.

Ti podatki ne predstavljajo materialnega uničenja in zaplenjenja od januarja 1915 dalje, ki se mora ceniti nekako sto milijonov dolarjev. — Tekom zime 1916 je bilo odelpanih v Nemčiji 1,750, 000 belgijskih delavcev. Njihova produkcija je bila tedaj popolnoma zgubljena za Belgijo.

Potop nemškega transporta.

Kodanj, Dansko, 21. oktobra. — Nemška transportna ladja "Habsburg", ki je vozila iz Rige v Gdansk, je zadela od nemško mino in se potopila. Na ladji je nastala panika in izgubljenih je bilo več kot 100 vojakov.

Kiel je napolnjen.

Zeneva, Švica, 22. oktobra. — Kielsko pristanišče ne more spravit vseh podmorskih čolnov, ki so se vrnili iz Ostende in Zeebrugge tekom zadnjih tednov in kateri leže izven pristanišča.

Potopljena irska ladja.

Belfast, Francija, 21. oktobra. — Pretečni teden je bil torpediran in potopljen irski parnik "Dundalk" v Irskem morju.

SOVRAŽNIK SE BO VDAL.

Nemčija se bo vzdrla se deset tednov, dočim bosta Avstrija in Turčija tekom dveh tednov kapitulirali.

London, Anglija, 22. oktobra. (Poročilo Universal Service). — V dobro informiranih tujakih političnih krogih prevladuje mnenje, da se bo Nemčija vdala tekom desetih tednov, dočim se bosta vdali Turčija in Avstrija že tekom avet tednov.

Vse to je povedal poročevalcu človek, ki pozna temeljito avstrijske in nemške zadeve. Nemčija se bo borila kvetjem še tri mesece. Nemška gospoda sicer prav: da bodo njeni pogoji tudi zana pre; taki kot so sedaj, toda tega prepričanja ni nemški narod, ki bo pri ugodni priliki sam izgovoil.

Nemsko ljudstvo v Nemčiji kriči: — Za božjo voljo, sklenite v mir, pa naj bodo mirovni pogoji takji ali takji.

Nemški vojaški gospodje so še vedno prepričani, da se bo Nemčija borila najbrže še celih šest mesecev. Toda tega ne vrjame noben človek.

Mnenje francoskega senata.

Pariz, Francija, 22. oktobra. — Francoski senat je soglasno sprejel resolucijo, predloženo od vlade, s katero se daje vladii polnomoč, da nadaljuje v sodelovanju z zavezniški načerti, potom katerih bode dobila popravo za škodo, povzročeno od Nemcev. Stefan Pichon minister za zunanje zadeve, je izjavil, da bi moral imeti več moči, da ustraja pri svojih upravičenih zahtevah napram Nemčiji. — Grozdejeva, katera je izvršila Nemčija, — je dostavil, — bode morala imeti drugo povračilo kot pa je moralno obsojdo. Nemce je treba zadostno kaznovati, da se prepreči nadaljno ponovitev takih zločinov kot jim je bil svet priča v zadnjem času.

Senat je soglasno sklenil, da se gover ministru za zunanje zadeve objavi po celi deželi potom letakov.

Ko se zavezniške čete stopile v St. Quentin, so našle, da je bil vsak steber v katedrali podkopan, v namenu, da se stavi v izkopani prostor eksplozivne snovi. Nagla se zavezniškega napredovanja pa je preprečila, da bi Nemci izvršili svojo namero.

Lakota v centralnih državah.

Berlin, Švica, 22. oktobra. — "Augsburger Zeitung" piše: — Nemčija in Avstrija sta na pragu lakote. Ogrska je prenela izvažati pšenice. Češka noče pridelovati pšenice in Poljska je skrajšala svoje pošiljate.

Rada bi izvedela za sestrično HELENO CERAR omožno BIRK, nadabje MARIJO CERAR, ki je sedaj omožena, pa ne vem, kako se piše, nadalje ALOJZIJA CERAR in MATIJO CERAR: vsi so doma iz Sv. Trojice pri Dobu. Pred časom so bili nekje v Pennsylvaniji. Kdor ve za naslov od kojega navedenih, naj mi blagovolji naznani, ali naj se pa sami oglašijo, imam nekaj važnega sporočiti. Naslov je: May Berk, Box 161, Eveleth, Minn. (24-26-10)

"Ozdravi kito, kot sem jo jaz".

Star kapitan je ozdravil svojo lastno kilo, potem ko so mu zdravniki rekli: "Pustite se operirati, ali pa bodete umrli".

Njegovo zdravilo in knjiga se pošlje zastonj.

Kapitan Collings je vozil po morjih mnogo let. Slednje je dobil dvojno kilo in ni moral samo ostati na suhem, temveč je moral biti več let tudi v postelji. Poskusil je zdravila za zdravljenje in pas za pasom. Pa ni imel uspeha. Slednje mu je bilo rečeno, da se mora podvreč nevarni operaciji, ali pa mora umreti. Nazval ni ne tega, ne onega temveč so je sam ozdravil.

"Može in žene, ni treba se rezati in ne potrebujete pasa".

Kapitan Collings je proučil sam svoje telo in slednje je iznašel način, po katerem je postal zdrav, močan in srečen človek. Vsakdo se more poslužiti tega načina, ki je čisto priprost, lahek, zanesljiv in brez stroškov. Vsakdo s kilo bi moral imeti Collingsovo knjigo ki mu pove, kako se more ozdraviti, kako se more vsakdo postati zdrav, močan in srečen. Stanovala brez kakih težav. Knjiga in zdravila se pošljejo ZASTONJ. Vse se pošlje vsake-mu, kdor izpolni dolenji kupon, katerega izpolni in odpošlji takoj.

KUPON ZA KNJIGO O KILI IN ZDRAVILU BREZPLAČNO.

Kapitan W. A. Collings, (Inc.) Box 47 C, Watertown, N. Y.

Prosimo pošljite mi Vaše BREZPLAČNO zdravilo proti kili ter knjigo brez kakih obveznosti od moje strani.

Ime .....

Naslov .....

Oženite se

Poslajte nam samo EN DCLAR in po ali vam bomo popoln ZENITRAKSI katalog z natančnim opisom, SLIKAMI, imeni in naslovi mnogih deklet in nekoliko odov, ki kažejo duhalna in politenega moča. Lahko sami pišete in sklenete srečno zakon. Mi smo zmožni storiti poseben in dovoljeno posredovanje, zato se šteje dolžna, ki je posredni med vami in ZAKONSKO SREČO.

Pišite še danes na:

RELIANCE F. CLUB
Box 376 Los Angeles, Cal.

Kam se boste obrnili,

kadar delate ugovore, pogodbe, zapriščeno izjavo ali razne druge dokumente, ki spadajo v notarski posel. Kilo vam bode tolačil na sodnji, pri mirovnem sodniku ali drugod? Ako hočete pravilno izpovedati ali pričati, potrebujete človeka, ki je zmožen slovenskega in angleškega jezika. Obrnite se v tem pogledu vedno na

ANTON ZBAŠNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ
seba 102 Bakewell Bldg., Cor. Diamond and Grant Sts.,
(nasproti Court House) PITTSBURGH, PA.
Telefon urada: Court 3450. Telefon na doma: Fisk 1031 J.

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVORNI ZDRAVNIK SPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn avenue Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdraviljevo obratna in kronična bolezen. Jaz sam se zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ter sam slovensko, sate vas moram popolnoma razumeti in spoznati vaše bolezen, da vas ozdravim in vram moč in zdravje. Skrat 63 let sam pridobil posebno skušnje pri zdravilju moških boleznii. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja stroka pa, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite k meni.

Zas ozdravim: zastrupljeno kri, manjšje in lise po toku, boleni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, šilne bolezen, ošabelost, bolezen v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, cmenico, revmatizmo, katar, slabo kila, navdušno lid.

Urađno ura se: V ponedeljku, sreda in petek od 9 ure jutraj do 5. popoldna. V točka, četrtak in sobota od 9 ure jutraj do 5. ure večer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldna. — Po noči se zdravim. Pošljite kupon, da vam pošljem tase in naslov:

Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Blagoslov drugi zdravilni raziskovalnik, da sam razumem, da sam zdravim in da sam zdravim in da sam zdravim.

Kadar je kakto društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, verižice, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikler, da tudi nas za cene vprašate. Uppaznje vas stane le 3c, pa si bodete pripravili dolarje.

Ogledite vsi vsi pošiljamo brezplačno. Pišite prosj.

IVAN PAJK & CO.,
426 Chestnut Street, Ononemaugh, Pa.

Kako je v Nemčiji

„Glas Naroda“ je začel priobčati serijo člankov, katere je napisal ameriški časnikarski poročevalec Alfred G. Anderson. Zadnje dni se je mudil v Nemčiji in je s tem tvegaval svoje življenje. Za časa svojega bivanja v glavnem mestu Nemčije je natančno spoznal vojaške, gospodarske in industrijske razmere. Po natančnem opazovanju vsega tega je prišel do zaključka, da je Nemčija izgubila vse upanje, da bi uspešno izvojevala sedanjo vojno.)

Piše Alfred G. Anderson.

(Nadaljevanje.)

Zunanji svet se zelo zanima, če so bile v Nemčiji res vstaje, in kako so se končale. Za časa svojega bivanja v Berlinu, sem se prepračil o tem, da so se vstaje res vršile in mi je tudi znano, kako so se končale.

Neka ženska mi je povedala o revolucionarnem gibanju, ki se je vršilo dva tedna. Namen tega gibanja je bil, napraviti konec sedanjim razmeram v Nemčiji in odstraniti vlado.

Toda to revolucijo je zatrlo nemško vojaštvo. Revolucija je bila zatrta s strojnimi puškami. Posledica je bilo veliko število mrtvih in ranjenih.

O tem slučaju ni bilo dovoljeno ničesar objaviti. Vsak časopis, ki je kaj pisal o tem, je bil zaplenjen.

Čudna je bila ta ženska. Vpadlih lie in rmine kože. Bila je živa podoba lakote in revščine.

Seznani sem se pa žnjo takole: — Gospoda Riehterja, hamburkega prodajaleca pisalnih strojev, sem spremljal na Lehrter postajo. S postaje sem se vračal proti Kaiser hotelu in sem nehotel stopil v neko „Bierstrube“ v stranski ulici. Vsa soba je bila polna dima, pri mizah so pa sedeli navadni delavci.

Se pred vratmi sem slišal, da se precej glasno pogovarjajo, ko sem pa vstopil, se je izpremenila glasna govorica in pritajeno šepetanje.

Natančno sem slišal, kako je nekdo rekel: Polizee! K mizi je prišel natakare brez roke in me vprašal, česa želim. — Dejstvo, da govorim nemščino s tujim naglasom, je prepračilo delavce, da nisem ovaduh.

Kmalo nato so se pa odprla zadnja vrata in vstopila je slabo oblečena ženska. Videlo se ji je, da se boji.

V rokah je imela podpisovalno polo in hodila od delavca do delavca. Skoraj vsak je nekaj daroval in podpisal svoje ime.

Slednjice je daspela do mene in me vprašala: — Ali bi tudi vi prispevali, gospod, dve marki? — Zakaj pa? — sem vprašal.

— Za božjo voljo, ali ne veste? — Njeno veliko začudenje je polagoma izginilo in je slednjice nadaljevala:

— Po izgovoru se vam pozna, da niste Berlinčan. Če ne veste, vam bom pa jaz povedala. Ta denar zbiramo za zaprte revolucionarce. — Jaz sem gospa Becker. — Izvolili so me zato, ker je tudi moj mož zaprt zaradi vstaje.

— Zaradi vstaje? — sem se začudil. — Zaradi kakšne vstaje? — Vstaja se je začela ob praznovanju cesarjevega rojstnega dne. Prve dni meseca januarja so razposlali neodvisni socialisti na milijone in milijone cirkularjev. V cirkularjih so pozivali delavce po celi domovini, naj končajo to vojno.

— Da, — je odvrnila. — Socialistična večina je potom delavskih organizacij razposlala letake, ki so zatrjevali ravno nasprotno. V teh cirkularjih je bilo tudi rečeno, da je vlada sklenila dati vsakemu delavcu ki ne bi štrajkal, na dan en funt masti. Toda vse to je bil velikanski humbug. Približno dva milijona delavcev se je odzvalo štrajku.

Samo v Berlinu je zapustilo 500.000 delavcev delo.

Oblasti so smatrale ta štrajk za revolucionarno gibanje in so v tem smislu tudi postopale s socialisti. To je pa delavce še bolj razburilo. Vrnemite mi, da bi umorili kajzerja, če bi ga dobili. Toda kajzer je bil na varnem. Obdajali so ga generali in je bil precej daleč iz Berlina.

Dne 27. januarja, na cesarjev rojstni dan, smo se vdeležili parade. Nosili smo zastave, na katerih je bilo zapisano, da moramo imeti takoj mir in to za vsako ceno.

Demonstranti so dospeli do Moabit jetnišnice, kjer so zaprti skoraj vsi politični zločinci. Demonstranti so začeli izzivati straže in so slednje sklenili napasti jetnišnico. Predno se je pa to zgodilo, so obrnili vojniki na nas strojne puške, in polietija je potegnila sablje.

Nekaj revolucionarjev je izstrelilo svoje revolverje. Dva policista sta bila mrtva, več pa ranjenih.

Na stotine demonstrantov so aretirali. 3. februarja je bilo vsega konec. Delavci so še enkrat priredili veliko demonstracijo. Na nekem trgu je ljudska množica vstavila vozove cestne železnice ter prisilila konduktorice, da so ji sledile. Ljudje so slednjice prevrnili dve cestni kari. Medtem pa je prišlo par tisoč vojakov s strojnimi puškami pod poveljstvom generalnega poročnika Gronana.

— Ali so streljali na vas? — sem vprašal.

— Da, takoj, ko so se postavili v vrsto — je odgovorila gospa Becker — so začeli streljati. — Veliko oseb je bilo ranjenih, par sto so jih pa aretirali. S tem je bil pa tudi konec „revolucije“.

— Ali ste imeli kak poseben namen, ko ste jo začeli? — sem vprašal.

— Da, vsi smo mislili, da se nam bo pridružilo vojaštvo. — Za tem so bile izdane proklamacije, da se morajo vrniti vsi štrajkarji tekom dveh dni na delo. Oni, ki bi ne hoteli tega storiti, bi bili pri-

siljeni stopiti v armado oziroma delati za 35 fenikov (9 centov na dan). Kdor bi ne hotel niti stopiti v armado, niti delati, bi bil obsojen na smrt. Umevno je, da se je marsikdopreplašil takih odredb. Veliko je bilo pa tudi takih, ki se niso bali. Med njimi je bil tudi moj mož. Obsojen je bil s svojimi tovariši vred na osemnajstmesečno ječo.

V ječi je tudi poslanec, gospod Dittman, član državnega zbora. Aretiral so ga vsled tega ker je navduševal demonstrante. Zatem so delavci osnovali nekako podporno društvo, ki zbira prostovoljne prispevke za žene in otroke zaprtih. Jaz dobivam iz tega sklada 25 mark na teden za svoja dva otroka pa štiri marke.

Toda s tem se nikakor ne da živeti. Vse je tako drago. Ker mi ne kaže drugega, zbiram prostovoljne prispevke od svojih prijateljev.

Nek delavci ki je bil navzoč, je rekel, da je vse res, kar je pripovedovala ženska.

— Uboge reveže so poslani na fronto — je pripomnil — toda ž njimi so postopali še veliko bolj slabo kot z vojniki iz Alzacije in Lotarinške. Gotovo vam je znano, da ne dovolijo vojaške oblasti nobenemu vojnaku iz Alzacije ali Lotarinške dopusta. Izmed vseh stototičev, kar jih je odtau, ni bil niti eden doma. To so tajna povelja, ki jih je dobilo vrhovno poveljstvo. Na listi, kjer so zaznamovani, ima jo poleg svojih imen znamenje „B. 18“.

Vojak, ki ima v seznamu tako znamenje, ne sme sprejemati niti knjig niti časopisov. Če slučajno pride od doma na njegov naslov kako darilo, mu ga ukradejo bolniške strežnice.

Če se kdo izmed Alzacianov na fronti odlikuje, ne dobi nobenega odlikovanja, akoravno prodajajo na fronti, slavne nemške križe po 40 centov komad.

Pozneje sem tudi izvedel, da je vse delavstvo odločno proti kajzerju. Zaupajo mu edino le še vladni in izobraženejši krogi.

(Dalje prihodnjic.)

Episode na fronti

Z ameriško armado na fronti v Franciji, 22. oktobra. — Armadni list „Stars and Stripes“ pripoveduje naslednje dogodke: Sredi najhujšega bombardiranja blizu Avoucourta je videl nek častnik kompanijskega kuharja, kako je navijal zvonec ure budilke, dasi je bil tak ropot, da ni bilo misliti na spanje. Začuden ga vpraša častnik: — Kaj vam pa je? Kaj navijate uro?

— Hočem biti brez skrbi, da se zbudi, kadar bo treba našim fantom iti na ono stran. — je bil odgovor. — Malo ropota me ne moti. Delal sem namreč ponoči v neki železniški restavraciji v Čikagu.

Razstrelil se je šrapnel poleg voza za vodo, ki je sledil armadi v boj pri Montfauconu. En konj je bil ubit, voznik pa je bil ranjen v glavo. Pogledal je škodo, nato pa se je obrnil po poti nazaj, ves krvav v obraz.

— Tu je pot do obvezovalne postaje. — mu je nekdo zaklicel. — Obvezovalna postaja: kaj me briga: iščem drugega konja, — je bil odgovor.

Nek vojak, po rodu Italjan, ki se je naučil vse svojo angleščino pri vojakih, je bil zelo dober rokoborec. Zapazil je nekega velikega nemškega vojaka, da se je skrivil v zakop. Rekel je, da hoče dobiti živega v roke in šel je v zakop. Pri izhodu je stalo več ameriških vojakov, da preprečijo Nemeu beg.

Nekaj minut pozneje se je vojak zopet prikazal.

— Ali ga imaš? — so ga vprašali tovariši.

— Yes, sir: dobil sem jih 20! Tekom bojev v Argonskem lesu je bil nek črncan ranjen. Ko je prišel v ozadje, je vsakdo hotel kaj zvedeti iz boja. Vprašali so ga, ako vse ve, kaj se je zgodilo.

— Seveda, vse vem. — je rekel. — Kaj se je zgodilo? — Well, bilo je tako: plezal sem čez žično ograjo in bil sem zadet.

Neka stotinja je v bitki pri Cierges tako naglo prodirala, da je bila nevarnost, da jo sovražnik obkoli.

— Zakaj ne držite svojih mož nazaj, stotnik? — je vprašal major.

— Kakor naj jih držim, ko jih ne more zadržati cela nemška vojska? — je odgovoril stotnik.

Nek kuhar, star 40 let, ki je želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecni naznanjam žalostno vest o smrti mojega preljubnega brata

JOSIPA GULA.

Umril je dne 17. oktobra v bolnišnici v Salamanca, N. Y. Dne 19. oktobra smo ga sprenili k začujemu počitku. Bolan je bil 8 dni.

Ranjki je bil doma iz Velikega Brda, pošta Jelšane. Star je bil 25 let. Tukaj v Združenih državah se je nahajal 7 let. V starem kraju zapuščal očeta, mater, dva brata in tri sestre, tukaj pa mene žalujočega brata.

Lahka ti bodi ameriška zemlja in v miru počivaj!

John Gula, žalujoci brat.

R. F. D. 1, Salamanca, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecni naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je neizprosna smrt zamahnila s svojo kruto koso ter iztrgala iz našega naročja najino edino hčerko

TEREZIO

po kratki ter mučni bolezni dne 18. oktobra v starosti 13 mesecev.

Tem potom se zahvaljujemo botronu Franku in Jožefu Lindiču za njuno pomoč in tolažbo. Hvala Johnu in Rosie Mozie-ter družini Petrič in Antonu Miklavžu za vso pomoč in tolažbo, katero ste naju storili v teh bridkih dnevih preizkušnje. Najprijaznejše se zahvaljujemo Rev. J. Omanu za obilno tolažbo. Hvala tudi g. A. Gredina za vzoren red ob žalnem sprevedu. Hvala vsem, ki ste nama bili v pomoč in tolažbo v tem bridkem in usodepolnem času.

Ti pa, mama draga in ljubljena hčerka, spavaj mirno v svobodni zemlji. Tvoja nedolžna dušica se veseli med angele, maju naj pa te laži zavest, da se vidimo nad zvezdami.

Žalujoci starši: Louis in Rosie Lindič.

Cleveland, O., 21. okt. 1918.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjam, da mi je kruta smrt vzela moje ljubljeno ženo oz. mater

MARGARETO RAVEC,

staro 31 let; po tri tedne trajajoči boleznii je dne 7. oktobra, previdno s sv. zakramenti, v Gospodu zaspala. Zemeljske ostanke smo pokopali 10. oktobra na katoliškem pokopališču v Tarentman, Pa.

Tem potom se zahvaljujemo dragim prijateljem, ki so me tolažili v času njene boleznii ter jo obiskali na mrtvaškem odru. Najlepša zahvala Mrs. Jobani Jakobae za krasni venec, ki ga je ranjki po darila na mrtvaški oder. Srčna zahvala Mr. Matevžu Avein in njegovi soprogii za njih požrtvovalnost.

Ranjka je bila doma iz Starega trga pri Ložu, prej Margareta Ravšelj.

Počivaj v miru, nepozabljena žena in mati petih otrok.

Žalujoci ostali: Anton in Stanislav, sinova. Terezija, Margareta in Stefanija, hčere.

Brackenridge, Pa. (24-26-10)

NAZNANILO.

Naznanja se vsem slovenskim rojakom in rojakinjam v Pittsburghu in okolici, da zaradi boleznii, katera po celi Ameriki razsaja, posebno tukaj v Pittsburghu, so vsi javni lokali zaprti ter vse seje in zberovanja so strogo prepovedana. Zatorej se tudi zberovanje in javni shod Slovenskega Republiškanskega Zdrženja, ki bi se imel vršiti 27. oktobra, se ne bo vršil in ohranil ter se vse preložilo na poznejši čas. To vam je pravočasno naznanjeno, kdaj se bo obdrževal ta shod. Torej ztemite si to na znanje ter se pripravite na kasnejši čas. Pozdrav!

Ivan Varoga.

Pittsburgh, Pa.

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul, da se je preselil v Tonopah, Nev. Kdor rojakov ni more sporočiti njegov naslov, mu bon zelo hvaležen, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam več važnega sporočiti. — John Sute, 414 Garfield St., Eveleth, Minn. (24-26-10)

Želim izvedeti za mojega sina MARKA SUTE. Star je 32 let, doma iz Gorenje Podgore. Pred tremi leti je bil v Bisbee, Ariz. potem v Californiji, pozneje pa sem čul,